

[Marianne Jelved]

somhed, og dem, som driver lokal virksomhed.«

Det er en sådan formulering, der gør mig usikker med hensyn til, om man kan skille det, og hvilke problemer der ligger bagved, når der bruges en sådan formulering i bemærkningerne. Det bliver vi nødt til at afklare, for det er temmelig væsentligt, hvis vi vil fastholde de lokale medier som lokale.

Jeg er heller ikke sikker på, at networkbestemmelserne og den kompetence, der er lagt til centrale udvalg, er tilstrækkelige. Jeg mener også, de lokale nævn skal – vi talte om på april mødet, at »kan« skal ændres til »skal« – have stillet nogle større krav med hensyn til deres opgaver.

Jeg skal kraftigt understrege, at efter Det Radikale Venstres opfattelse skal der heller ikke være mulighed for at sende reklamer som network, og det er der mulighed for, som lovforslaget er formuleret nu. Det ville betyde, at det er helt andre typer reklamer, man vil sende i de lokale medier, og dermed vil man ikke tilgode-se de lokalhandlende og virksomheder, som ligger i lokalsamfundet, som for en billigere penge vil kunne få deres reklamer i lokalmedierne i forhold til, hvad det vil koste på landsplan.

Til sidst skal jeg spørge om, hvorvidt dette lovforslag får som konsekvens, at Danmarks Radio skal afsætte mindst 10 pct. af sendetiden eller af deres programbudget til entrepris, sådan som det er gældende ifølge EF-direktivet. Hvis det ikke får denne konsekvens, vil jeg spørge, om ministeren vil formulere sådan en bestemmelse på den ene eller den anden måde.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Som flere ordførere har været inde på, er dette lovforslag en konsekvens af to ting. Det er en konsekvens af de drøftelser, Kulturudvalget og jeg havde på den såkaldte medierådslagningsdag. Men først og fremmest – og overordnet – er det en konsekvens af, at teknik har indhentet lovgivning.

Der er ofte mennesker, der siger til os – også lidt vrængende, måske – at nu styres vi af teknikken. Jeg mener ikke, vi styres af teknikken, men ikke mindst på radio/tv-området er det helt evident, at udviklingen er af en sådan art, at man ikke umiddelbart kan følge tempoet, og så er der ikke andet at gøre end det, vi nu gør,

nemlig at tage tingene op så hurtigt som muligt og så konsekvent som muligt.

I den forbindelse har jeg lyst til at sige, at vores forsøg på at ombygge loven var et seriøst oplæg til noget, der forhåbentlig opleves som en forbedring.

Det er rigtigt, som flere har sagt, at det er meget komplekst. Det er også rigtigt, at det er ganske teknisk. Men jeg mener, at den model, som nu er valgt til opdelingen af loven, skulle gøre det tydeligere og mere klart – ikke mindst for lovgivere – og det er selvfølgelig vigtigt.

Jeg er klar over, at lovforslaget vil afføde en række detaljerede spørgsmål i udvalget, og jeg er selvfølgelig klar til at svare herpå.

Jeg vil ikke gå ind i de detaljer, der nu har været nævnt af ordførerne. Jeg vil blot sige, at det er gået op for mig, at vi kommer til at drøfte reklamereglerne i de forskellige medier i sammenhæng. Det er jeg enig i. Jeg har blot lyst til at sige, at vi i Folketinget skal gøre så meget ud af det, at vi ser det i sammenhæng med, hvad der sker i andre medier. Her tænker jeg også på de skrevne medier.

Det siges af og til – sagligt og måske mindre sagligt – at vi undergraver dags- og ugepresens annoncegrundlag. Det mener jeg nu ikke vi gør. Men det er klart, at det, der laves på det elektroniske område, kan ikke undgå at få en afsmittende virkning også på det. Så det er nok vores opgave også at se det i sammenhæng.

Men jeg skal bestemt tilsige almindelig velvilje til at kigge på reklamereglerne under ét.

Jeg vil gerne sige til de ordførere, der var inde på, at der nu gives yderligere bemyndigelser til ministeren – det var navnlig fru Pernille Frahm – at jeg tror, når vi nu går det nøje igennem i udvalget, at det vil vise sig, at de bemyndigelser har ministeren haft før. Men jeg er enig i, at det skal selvfølgelig ikke misbruges. Jeg er også enig med fru Marianné Jelved i, at dér, hvor der er basis for at give mere præcise formuleringer, medvirker jeg selvfølgelig gerne til det.

Hr. Helge Sander spurgte mig – på grund af hr. Helge Sanders levende interesse for TV 3 – om det ikke forholder sig sådan, at da TV 3 nu sendes fra London, og da London ligger i et EF-land, og da vi med dette lovforslags vedtagelse nu accepterer EF-direktivet, om det så ikke er sådan, at vi i fornuftig dialog med London må kunne sikre os, at TV 3 lever op til direktivet. Det mener jeg man kan svare posi-